

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 03.11.1977, sp. zn. 5 Tz 151/77, ECLI:CZ:NS:1977:5.TZ.151.1977.1

Číslo: 33/1979

Právní věta: Zodpovednosť otca dieťaťa, ktoré sa narodilo vydatej matke, za zanedbanie povinnej výživy podľa § 213 Tr. zák. môže vzniknúť len od doby, keď po právoplatnom súdnom rozhodnutí, že manžel matky nie je otcom dieťaťa (§ 57 Zák. o rodine), otec súhlasne s matkou dieťaťa pred národným výborom povereným viesť matriku alebo pred súdom vyhlási, že je otcom dieťaťa (§ 52 Zák. o rodine), alebo keď bol právoplatným súdnym rozhodnutím určený za otca (§ 54 Zák. o rodine).

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 03.11.1977

Spisová značka: 5 Tz 151/77

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Zanedbání povinné výživy

Předpisy: 140/1961 Sb. § 213 94/1963 Sb. § 52

§ 54

§ 57

§ 85

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 33/1979 sb. rozh.

Zodpovednosť otca dieťaťa, ktoré sa narodilo vydatej matke, za zanedbanie povinnej výživy podľa § 213 Tr. zák. môže vzniknúť len od doby, keď po právoplatnom súdnom rozhodnutí, že manžel matky nie je otcom dieťaťa (§ 57 Zák. o rodine), otec súhlasne s matkou dieťaťa pred národným výborom povereným viesť matriku alebo pred súdom vyhlási, že je otcom dieťaťa (§ 52 Zák. o rodine), alebo keď bol právoplatným súdnym rozhodnutím určený za otca (§ 54 Zák. o rodine).

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 3. 11. 1977 sp. zn. [5 Tz 151/77.](#))

Rozsudkom Mestského súdu v Košiciach zo 7. augusta 1973 sp. zn. 3 T 61/73 bol obvinený L. B. uznaný za vinného okrem iného z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od narodenia svojej dcéry I. H., nar. 15. 10. 1968 neplní voči nej vyživovaciu povinnosť, o dieťa sa vôbec nestará a matke dieťaťa H. H., u ktorej je dieťa v opatere,

ničím na jeho výživu neprispieva. Za tento a za ďalší trestný čin mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so zaradením do prvej nápravnovýchovnej skupiny.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 17. januára 1974 sp. zn. 8 To 668/73 zamietol odvolanie obvineného ako neopodstatnené.

Najvyšší súd SSR na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorá bola podaná v prospech obvineného L. B., zrušil uvedené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Najvyšší súd SSR zistil, že zákon bol porušený, keď súdy uznali obvineného za vinného z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák.

Zodpovednosť za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 Tr. zák. predpokladá, aby povinnosť vyživovať iného vyplývala priamo zo zákona. Spravidla pôjde o povinnosť vyplývajúcu zo Zákona o rodine, najmä o povinnosť rodičov voči deťom, ktorá im vyplýva z ustanovenia § 85 Zákona o rodine, a trvá do doby, pokiaľ deti nie sú samy schopné sa živiť.

Z obsahu spisu možno zistiť, že v čase narodenia dieťaťa I. H., t. j. 15. októbra 1968, manželstvo matky dieťaťa H. H. s občanom A. H. trvalo a za otca tohto dieťaťa sa preto považoval manžel matky. Skutočnosť, že obvinený L. B. sa sám považoval za otca dieťaťa, resp. priznal, že bol jeho sploditeľom, nie je rozhodujúca pre uznanie viny za trestný čin neplnenia vyživovacej povinnosti podľa § 213 Tr. zák., pokiaľ nebol za otca súdom právoplatne určený alebo pokiaľ otcovstvo k dieťaťu neuznal zákonným spôsobom (pred národným výborom povereným viesť matriku alebo pred súdom) v konaní o zistenie otcovstva, a to po úspešnom zapretí otcovstva zo strany manžela matky (porov. § 52, 54 a 57 Zák. o rodine).

Obvinený L. B. prehlásil 12. marca 1970 pred Obvodnou prokuratúrou Praha 10 a 6. mája 1971 pred Okresným súdom v Trutnove, že sa považuje za otca mal. I. H., nar. 15. októbra 1968. Toto prehlásenie však urobil skôr, než Mestský súd v Košiciach rozhodnutím z 3. januára 1974 sp. zn. 9 C 131/70, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. februára 1974 rozhodol, že manžel matky dieťaťa A. H. nie je otcom I. H. Teda v čase trestného stíhania, ktoré sa proti obvinenému L. B. začalo 25. novembra 1970, sa obvinený ešte nemohol považovať za otca dieťaťa, a preto mu ani zo zákona nevyplývala vyživovacia povinnosť voči tomuto dieťaťu. Súd preto nemohol odsúdiť obvineného za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 Tr. zák.

Len vtedy, keby po spomínanom úspešnom zapretí otcovstva A. H. obvinený prehlásil súhlasne s matkou dieťaťa pred národným výborom povereným viesť matriku alebo pred súdom, že sa považuje za otca dieťaťa a napriek tomu by po tomto termíne na výživu dieťaťa zavinene neprispieval, bolo by možné posúdiť jeho konanie ako trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 Tr. zák.